

Instytut Pamięci Narodowej - Lublin

<https://lublin.ipn.gov.pl/pl5/aktualnosci/148193,Znany-nazwiska-kolejnych-26-zidentyfikowanych-ofiar-totalitaryzmow-Trzy-osoby-od.html>
18.04.2024, 05:44

Znany nazwiska kolejnych 26 zidentyfikowanych ofiar totalitaryzmów. Trzy osoby odnaleziono w Lublinie - Warszawa, 12 sierpnia 2021

W Pałacu Prezydenckim w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych rodzinom ofiar reżimów totalitarnych, których szczątki zostały odnalezione i zidentyfikowane w ramach prac Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN. Podczas konferencji ujawnione zostały nazwiska 26 osób. Wśród nich znaleźli się również odnalezieni w Lublinie

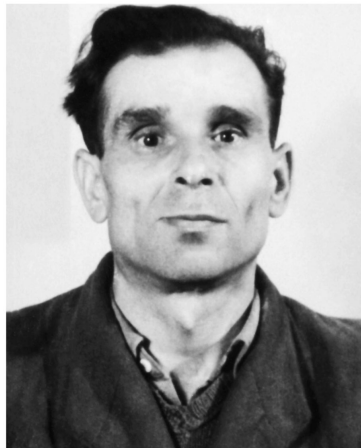

Tadeusz Kwieciński
1916 – 1945

Tadeusz Kwieciński ps. „Sosna”

Urodził się 28 maja 1916 r. w Stasinie w powiecie lubelskim. W okresie niemieckiej okupacji należał do AK. Od stycznia 1944 r. był członkiem oddziału Stanisława Łukasika „Rysia”. Po wkroczeniu Sowieców na Lubelszczyznę utrzymywał w dalszym ciągu kontakt z dowódcą. W jego gospodarstwie mieścił się m.in. magazyn broni oddziału. 23 kwietnia 1945 r. został aresztowany przez grupę operacyjną UB pod dowództwem por. Adama Humera. Przeszedł bardzo ciężkie śledztwo. Był sądzony przez Wojskowy Sąd Okręgowy w Lublinie w propagandowym procesie 41 osób powiązanych z akcją lub z oddziałem „Rysia”. 30 czerwca 1945 r. został skazany na karę śmierci, podobnie jak 13 innych oskarżonych. Wyrok wobec Tadeusza Kwiecińskiego wykonano 11 lipca 1945 r. w więzieniu na Zamku w Lublinie.

Szcątki Tadeusza Kwiecińskiego odnaleziono w listopadzie 2019 r. podczas prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu Rzymskokatolickim przy ul. Unickiej w Lublinie.

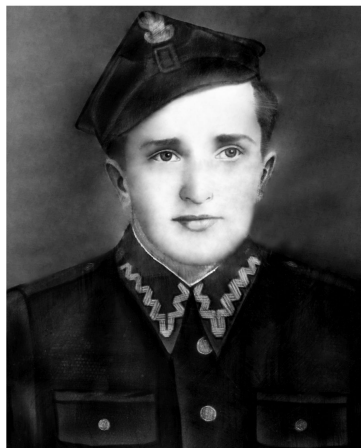

Zygmunt Libera
1906 – 1950

**st. sierż. AK/ppor. cz. w.
WiN Zygmunt Libera ps. „Babinicz”**

Urodził się 18 maja 1906 r. w Wólce Nowej w powiecie lubartowskim. W latach 1928–1930 odbył służbę wojskową w 8. Pułku Strzelców Konnych w Chełmnie, gdzie ukończył szkołę podoficerską. Był członkiem PPS i Związku Rezerwistów RP. We wrześniu 1939 r. służył w 9 plutonie 3. Dywizjonu Żandarmerii przy Nowogródzkiej Brygadzie Kawalerii. W grudniu 1939 r. wstąpił do Polskiej Organizacji Zbrojnej „Raclawice”. W maju 1942 r. przeszedł do AK, pełnił funkcję dowódcy drużyny taktycznej w Wólce Nowej. Wiosną 1944 r. dołączył do oddziału Zdzisława Brońskiego „Uskoka”, w którym objął funkcję szefa grupy. Po wkroczeniu Sowiec na Lubelszczyznę wraz z dowódcą i kilku jego podkomendnymi stworzył grupę samoobrony. W lutym 1945 r. „Uskok” reaktywował oddział partyzancki w ramach Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”, w którym Libera pełnił funkcję zastępcy dowódcy do spraw administracyjnych i jednocześnie dowodził jednym z patroli. Przebywał stale przy „Uskoku”, pełniąc do jesieni 1948 r. funkcję szefa oddziału. Libera został aresztowany 20 maja 1949 r. w Nowej Woli w zasadzce grupy operacyjnej Urzędu Bezpieczeństwa – Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Przeszedł bardzo ciężkie śledztwo. 25 marca 1950 r. Wojskowy Sąd Rejonowy w Lublinie skazał go na karę śmierci. Wyrok wykonano 28 maja 1950 r. w więzieniu na Zamku w Lublinie.

Szcątki Zygmunta Libery zostały odnalezione w listopadzie 2019 r. podczas prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu Rzymskokatolickim przy ul. Unickiej w Lublinie.

Stefan Wojciechowski
1926 – 1952

Stefan Wojciechowski ps. „Mordka”, „Gałązka”

Urodził się 9 lutego 1926 r. w Janowie Lubelskim. Od lutego 1946 r. był członkiem oddziału Narodowego Zjednoczenia Wojskowego Zygmunta Kacprzaka „Błyska”, a następnie Józefa Janika „Jania”. We wrześniu 1946 r. został aresztowany przez Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Lublinie i wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Lublinie z 27 maja 1947 r. skazany na karę 5 lat więzienia, która na mocy amnestii została mu darowana. W 1950 r. nawiązał współpracę z oddziałem Adama Kusza „Adama”, a po jego likwidacji z grupą Józefa Kłysia „Rejonowego”. W maju 1951 r. został zatrzymany przez Powiatowy Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Kraśniku. Po zwolnieniu z aresztu dołączył na stałe do oddziału „Rejonowego”. Zginął wraz ze swoim dowódcą w zasadzce UB-MO w nocy z 12 na 13 listopada 1952 r. w Piłatce w powiecie kraśnickim.

Szcątki Stefana Wojciechowskiego zostały odnalezione w czerwcu 2019 r. w czasie prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu Rzymskokatolickim przy ul. Unickiej w Lublinie.

[Pełna lista biogramów zidentyfikowanych ofiar totalitaryzmów ogłoszonych na konferencji identyfikacyjnej 12 sierpnia 2021.](#)